

presència

Número 1847. Del 20 al 26 de juliol del 2007. Any XLII. 0,50 €

La casa de la música

L'AUDITORI, PER DINS. Visitem l'Auditori de Barcelona, amb tres sales per a concerts, una escola de música i un museu. / 2 a 8

La sala principal de l'Auditori. / ANDREU PUIG

Música pe

LA CASA DE LA MÚSICA. Presència visita les instal·lacions de l'Auditori de Barcelona, que inclouen tres sales de concerts, una escola per a músics professionals i un museu. Ens acompanyeu?

MARIA PASCUAL

● És mig matí i només d'arribar al recinte de l'Auditori sentim una música de fons que ve de l'interior de l'edifici. Diversos autocars estan aparcats a l'entrada, i l'espai que comunica les tres sales de concerts, l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc) i el Museu de la Música és un degoteig de grups d'escolars de totes les edats que arriben, uns per assistir a una de les sessions infantils, d'altres per visitar el museu. També veiem entrar i sortir alguns estudiants de l'Esmuc, inconfusibles portant els instruments, les motxilles i les carpetes.

El primer que fem és entrevistar el director general de l'Auditori i l'Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), Joan Oller, en una petita sala de la zona de despatxos, i després comencem el nostre recorregut pel recinte visitant les tres sales de concerts, que porten el nom de tres destacats músics catalans en diversos estils musicals, tal com explica Oller: «Pau Casals és música clàssica, música antiga, música simfònica, a banda de moltes més coses; Oriol Martorell representa la participació, el món coral, etcètera, i Tete Montoliu representa el món del jazz, les músiques modernes i també altres col·lectius que se sentin còmodes aquí.» Quan entrem a la sala 1 Pau Casals hi està assajant

FITXA

- NOM
L'Auditori
- ADREÇA
C/ Lepant, 150 (Barcelona)
- ANY D'INAUGURACIÓ
1999
- ARQUITECTE
Rafael Moneo. El disseny acústic va anar a càrrec d'Higini Arau
- SUPERFÍCIE TOTAL CONSTRUÏDA
40.000 metres quadrats
- QUÈ S'HI POT TROBAR?
Tres sales de concerts (en una de les quals actua l'Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc) i el Museu de la Música
- NOMBRE DE TREBALLADORS
Unes seixanta persones entre l'Auditori i el Museu de la Música, un centenar a l'OBC i unes tres-centes a l'Esmuc
- PRESSUPOST ANUAL
Uns vint milions d'euros

l'OBC, que té la seva seu a l'Auditori, un espai destacat per la seva bona acústica però que actualment està intentant resoldre alguns problemes de so a l'escenari d'aquesta sala: «És molt gran, un dels més grans del món, i això provoca que els músics tinguin problemes de retorn dels uns als altres. Estem estudiant aquest tema per intentar arreglar-lo, però, en tot cas, sempre hem de dir que la prioritat és que el públic pugui escoltar bé. És clar que també és important que els músics puguin escoltar-se bé entre ells perquè així podran fer millor la seva feina i per això estem estudiant diferents fórmules per intentar solucionar aquest problema sense que perjudiqui la projecció global de la sala», diu el director general de l'Auditori i l'OBC. La sala 2 Oriol Martorell és a les fosques i s'hi està representant un espectacle infantil, que els nens miren embadalits. A la sala 3 alguns alumnes de l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc) fan els preparatius per un dels seus concerts.

Formant futurs músics professionals

A continuació anem a l'Esmuc, la importància de la qual explica Joan Oller: «Significa moltes coses: proveir d'assistents els concerts més intel·lectuals, que són els que interpreten més els estudiants de l'escola; que els estu-

dants tenen un lloc on poder desenvolupar les seves activitats i fer els seus passos professionals; que tenen la possibilitat de fer classes magistrals amb grans artistes que nosaltres convidem i, per tant, accedir a un nivell de convidats que d'una altra manera no podrien aconseguir...» I des-

taca el fet que l'escola estigui emplaçada al mateix complex de l'Auditori: «Hi ha moltes línies que s'estan treballant conjuntament amb l'Esmuc i per això crec que és molt més fàcil estar al mateix edifici. Si estiguéssim només a tres cantonades de distància ja seria una altra cosa.»

r a tothom

Ja abans d'entrar a l'escola, les anades i vingudes d'alumnes ens fan notar en l'ambient el nerviosisme i les presses que es viuen en qualsevol facultat a final de curs i durant l'època d'exàmens. L'Esmuc, que té tres plantes, disposa d'aules per a classes teòriques i d'aules pràcti-

ques, a cadascuna de les quals hi ha instruments característics d'un estil de música, com és el cas de l'aula de jazz. També hi ha tres aules grans –la de cor, la d'orquestra i la d'orgue– que estan connectades amb els estudis de gravació de l'escola, fet que permet gravar els assajos i les ac-

L'Auditori inclou sales de concerts, ensenyament musical professional i museu en un mateix edifici. / A.P.

tivitats que s'hi fan. A més, els alumnes tenen aules a la seva disposició perquè puguin assajar, ja sigui amb els seus instruments o amb els que presta l'escola, que té un parc d'instruments en el qual n'hi ha uns mil de referenciats. L'Esmuc també disposa d'una biblioteca de lliure accés

Pluralitat d'estils musicals i d'actes

● L'Auditori té diverses línies de programació, cadascuna de les quals està adreçada a un tipus de música o de públic diferent. Així, trobem *L'Auditori: simfònica* –els concerts de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC)–, *L'Auditori: moderna* –que abraça un ampli ventall de gèneres com ara la cançó d'autor, el *pop-rock*, el jazz i la música tradicional, entre altres–, *L'Auditori: cambra* –concerts de petit i mitjà format–, *L'Auditori: antiga* –que inclou *El so original: orígens i memòria* i el Festival de Música Antiga de Barcelona–, *L'Auditori: educa* –que té quatre línies d'actuació: concerts infantils (dins dels quals s'inclouen *L'escola va a l'Auditori* i *Concerts en família*), concerts participatius, materials i formació–, *L'Auditori: corals* –concerts de cant coral–, *L'Auditori: apropa* –que vol acostar la programació musical als col·lectius socials menys afavorits de tot Catalunya–, *L'Auditori: món* –que inclou el Festival de Músiques del Món i el Festival Internacional de Percussió– i *L'Auditori: jove* –que vol acostar la música als joves, donant cabuda en la seva programació als músics joves, oferint descomptes i condicions especials perquè els menors de 26 anys puguin assistir als concerts sense que l'aspecte econòmic suposi un obstacle i ampliant la programació amb propostes destinades al públic més jove–. Una de les fonts d'ingressos de l'Auditori per finançar aquestes activitats és el lloguer dels seus espais, on s'han fet actes de diversa índole. / MARIA PASCUAL

Sala 1 Pau Casals. Entre altres concerts, hi tenen lloc els de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Té un aforament de 2.203 persones i l'escenari fa 160 m2. / FOTO: ANDREU PUIG

Sala 2 Oriol Martorell. Amb un aforament per a 602 persones, és l'espai on tenen lloc, entre altres espectacles i actes, les activitats infantils, escolars i per a famílies. / FOTO: ANDREU PUIG

Un edifici pensat per gaudir de la música

MARIA PASCUAL / Barcelona

L'Auditori és un edifici modern de 42.000 metres quadrats construïts dissenyat per l'arquitecte navarrès Rafael Moneo i inaugurat el 22 de març de l'any 1999. Està situat a prop de la plaça de les Glòries, on conflueixen les avingudes més grans i més llargues de la ciutat (la Diagonal, la Gran Via i la Meridiana), del Teatre Nacional de Catalunya (TNC), de la Torre Agbar, del districte 22@ i de la zona del Fòrum.

L'edifici té un atri central d'accés, en el qual s'ha construït una monumental llanterna cúbica de vidre en forma d'impluvi, decorada amb pintures ratllades de Pablo Palazuelo, i disposa de tres sales de concerts—sala 1 Pau Casals, sala 2 Oriol Martorell i sala 3 Tete Montoliu—, l'acústica de les quals ha estat minuciosament estudiada dins el projecte per l'enginyer especialitzat Higiní Arau. Així, la sala 1 Pau Ca-

L'edifici de l'Auditori, que es va inaugurar el mes de març de l'any 1999 després de nou anys de construcció, és obra de l'arquitecte Rafael Moneo. Higiní Arau va ser l'encarregat del disseny acústic. / A. P.

sals —en la qual tenen lloc els concerts de l'Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) quan actua a l'Auditori— es caracteritza per una geometria regular en la línia de les grans sales clàssiques amb millors con-

dicions acústiques, amb una planta rectangular de proporcions 2x1 i un sostre horitzontal, l'alçada del qual va disminuint progressivament cap al fons de la sala, fet que garanteix que, a mesura que va augmentant la

distància respecte de l'escenari, els primers plans del sostre siguin altament reflectors dels sons de freqüències mitjanes i agudes, mentre que el tram final del sostre —on els sons aguts, d'alta freqüència i altament direccionals es dispersen per reflexió difusa— garanteix la reflexió especular del so de baixa freqüència. L'organització interior de la sala està pensada per garantir unes condicions de visibilitat i d'audició homogènies per a tot el públic.

A banda de les tres sales de concerts, el complex de l'Auditori també és la seu de l'Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), de l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc) i, des de fa pocs mesos, del Museu de la Música. Aquest fet fa que l'Auditori sigui un referent musical important a la ciutat ja que hi conflueixen concerts, ensenyament musical professional i divulgació.

per a qualsevol universitari i en la qual hi ha un ampli fons —que actualment s'està digitalitzant— de partitures, llibres, revistes, discos compactes, DVD, bases de dades especialitzades i altres recursos d'informació electrònica, a més d'equips de reproducció audiovisual i ordinadors amb programari musical, ofimàtic i connexió a in-

«LES SALES DE CONCERTS PORTEN EL NOM DE TRES GRANS MÚSICS CATALANS: PAU CASALS, ORIOL MARTORELL I TETE MONTOLIU»

ternet. Els tipus de documents estan ordenats de major a menor ús per part dels usuaris, dels quals actualment només poden accedir al servei de préstec els estudiants i professors de l'Escola Superior de Música de Catalunya i els del Consorci Universitari. Tot i així, s'està creant la figura de l'usuari extern.

Un museu interactiu

El nostre recorregut acaba a l'últim espai inaugurat a l'Auditori, el Museu de la Música, que va obrir les portes el dia 10 de març passat —data des de la qual ha rebut més de 17.000 visitants— després de tenir diverses seus. El director general de l'Auditori i l'OBC valora positivament

aquesta nova incorporació: «Ha fet que l'Auditori s'hagi convertit en un lloc més de visita a la ciutat. El director del museu sempre diu que el museu no és un fi en si mateix sinó que és un instrument per aconseguir que la gent conegui més i gaudeixi més de la música. Hi ha gent que ve a concerts i llavors amb aquesta excusa ve al

Sala 3 Tete Montoliu. Espai polivalent de 344 m2 amb grada desplegada de 290 m2 i aforament per a 354 persones. S'hi celebren, entre d'altres, els concerts i les activitats dels alumnes de l'Esmuc. / FOTO: ANDREU PUIG

Ambient universitari. A l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc) l'ambient és el de qualsevol facultat. En aquest cas, però, a més de motxilles i carpetes, els estudiants porten els seus instruments. / FOTO: A. P.

Per a tots els amants de la música simfònica

MARIA PASCUAL / Barcelona

Des de l'abril del 1999, l'Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), actualment dirigida per Eiji Oue, té la seu de la seva activitat musical a l'Auditori. Joan Oller, director general de l'Auditori i l'OBC, explica la importància de l'OBC per a aquest espai musical de Barcelona: «És la nostra línia principal de programació, tant en pressupost com en nombre de concerts com en personal empleat. Fa uns 90 concerts l'any a l'Auditori, té 12.000 abonats, fet que la converteix en una de les tres o quatre orquestres europees amb més abonats, i anualment assisteixen unes 170.000 persones als seus concerts. És un programa molt important, molt arrelat a la ciutat i al país i que ofereix moltes possibilitats. Cronològicament va ser la primera activitat de l'Auditori i també és la més important des de tots els punts de vista.» Tal com diu

L'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) està formada per un centenar de músics, dirigits actualment per Eiji Oue. Els seus concerts a l'Auditori tenen lloc a la sala 1 Pau Casals. / LL. C.

Oller, un dels aspectes dels quals destaca l'OBC és pel seu nombre d'abonats, les circumstàncies dels quals són diferents en cada cas, i és per això que hi ha diversos tipus d'abonament: el d'iniciació –per a aquells que assis-

teixen als seus primers concerts de música simfònica–, el clàssic –per a aquells a qui agrada aquest tipus de música i volen accedir a una programació variada–, el clàssic júnior i jove –per a aquelles persones que volen as-

istir als concerts acompanyades dels seus fills i per als joves menors de 26 anys–, l'espectacular –per a aquells que el que busquen en la música simfònica és sobretot la seva espectacularitat–, el d'una determinada època de l'any –per a aquelles persones que només poden gaudir dels concerts a la tardor, l'hivern o la primavera– i, finalment, l'abonament a la carta –en el qual la persona interessada es pot dissenyar un abonament a mida.

A més, per tal de facilitar l'assistència als concerts de l'OBC, l'Auditori ofereix diversos serveis: sistemes de venda d'entrades i informació, guarderia, atenció especial per a persones amb discapacitat, guarda-roba gratuït, bar, cafeteria, aparcament a preu reduït i el Bus de les Arts –que porta els assistents als concerts que acaben més tard de les nou del vespre des de l'Auditori fins a la plaça Catalunya–.

museu i comprèn millor la música, i hi ha gent que primer visita el museu i llavors té més ganes d'escoltar diferents tipus de música.»

Les parets i el terra del museu són de vellut vermell per tal que els visitants tinguin la sensació d'estar dins l'estoig d'un instrument mentre fan un recorregut per la història de la música en què

podran veure desenes d'instruments –alguns tan destacats com un piano d'Isaac Albéniz–, escoltar-ne el so i gaudir de diversos audiovisuals i plafons explicatius que ajuden a contextualitzar i comprendre millor el que s'està veient. Però l'espai més interactiu del museu és aquell on els visitants tenen a la seva disposi-

ció diversos instruments i poden tocar-los.

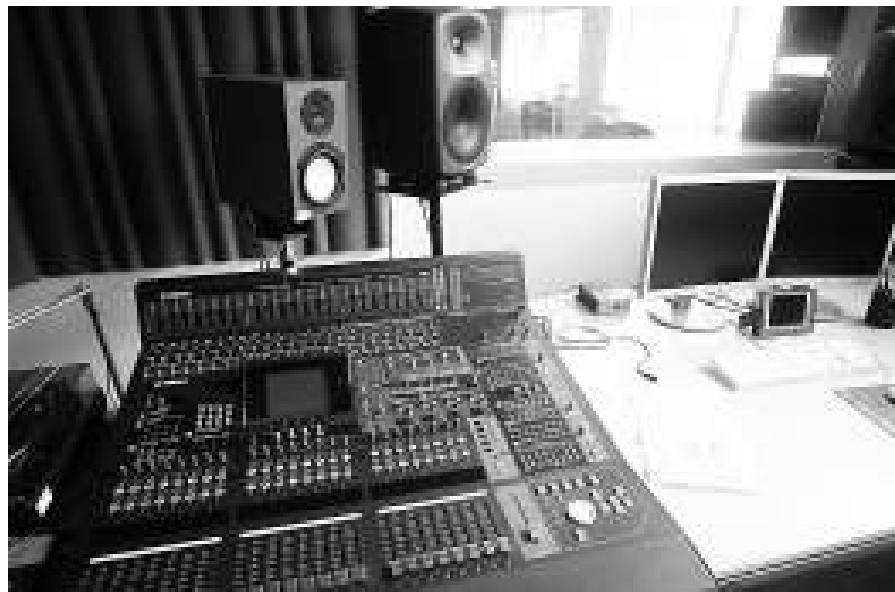
Joan Oller explica que els diversos espais de l'Auditori tenen com a fil conductor el fet «d'entendre la música d'una manera plural, és a dir, no només la música anomenada clàssica sinó tots els tipus de música». «Tant es parla de músiques del món, de

«ELS DIVERSOS ESPAIS DE L'AUDITORI TENEN COM UN FIL CONDUCTOR: EL FET D'ENTENDRE LA MÚSICA D'UNA MANERA PLURAL»

clàssica, d'antiga, de folk, de moderna, de contemporània... Tots els tipus de música tenen cabuda a l'Auditori», argumenta. Així doncs, grans i petits, els amants de qualsevol estil musical i aquells que volen ser músics professionals tenen un espai on podran gaudir d'allò que tenen en comú: la música.

Cabines per assajar. Els estudiants de l'Esmuc, que es dediquen exclusivament a la seva formació musical, tenen a la seva disposició diverses cabines en les quals poden assajar. FOTO: ANDREU PUIG

Sala d'enregistrament de so. L'Esmuc també disposa, a l'ala de Sonologia, d'una sala d'enregistrament de so, en la qual els alumnes aprenen tot el procés de gravació d'un disc. FOTO: ANDREU PUIG

Joan Oller / Director general del Consorci de l'Auditori i l'Orquestra

«L'Auditori ha acostat la música a més gent»

MARIA PASCUAL / Barcelona

Joan Oller (Barcelona, 1967) és el director general del Consorci de l'Auditori i l'Orquestra des de l'any 2001. Dels vuit anys d'existència de l'Auditori en fa un balanç positiu: «Ha servit per al que estava pensat, per acostar la música a molta més gent. L'Auditori també ha fet dels concerts per a nens i per a famílies, dels concerts escolars, un referent claríssim de la seva activitat, i això també ha provocat que moltíssimes famílies i moltes escoles portin els nens als concerts i ha situat no només l'Auditori sinó també el conjunt de les activitats d'aquestes característiques que es fan a Barcelona en un molt bon nivell. Actualment per l'Auditori, i en el marc d'aquestes activitats, hi passen més de 150.000 persones entre escolars i familiars.» Oller afegeix: «Volem que cada persona tingui el seu espai, sigui quin sigui el tipus de música que li agrada. Volem que tres aspectes caracteritzin l'Auditori. Per una banda, la pluralitat; per l'altra, l'accessibilitat per a qualsevol tipus de públic, i en tercer lloc, la qualitat.» De fet, el director general del Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, explica que el perfil de les persones que assisteixen als concerts és molt variat: «Gràcies al fet que hem optat per

El director general del Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, Joan Oller, en un moment de l'entrevista, feta en un dels despatxos de l'Auditori. / A. PUIG

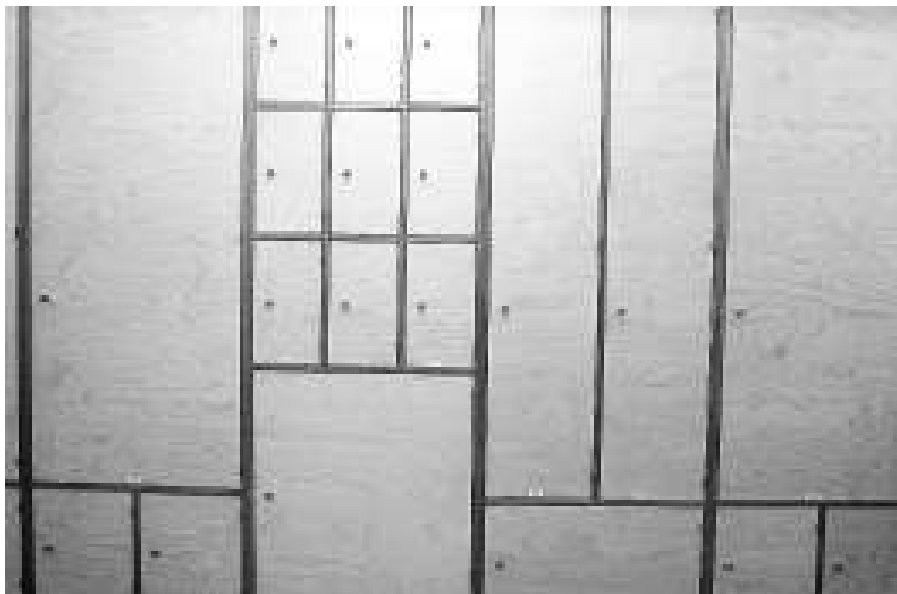
la pluralitat d'oferta musical. Hauríem de fer un perfil dels usuaris de cadascuna de les línies de programació i, tot i així, a vegades hi hauria dos o tres perfils. Tradicionalment hi ha una majoria de dones, en el cas dels

concerts de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), però no és tant així en els de música antiga ni en els de música moderna. També tradicionalment els concerts de l'OBC tenien una mitjana d'edat relativament elevada, però en els de música moderna, de música de cambra o de la mateixa música antiga aquesta mitjana baixa clarament. Dins d'aquesta vocació de pluralitat és molt difícil fer un estereotip. Aquest any esperem que passin per l'Auditori més de 500.000 persones i, per tant, fer un estereotip d'un nombre tan gran de persones és complicat. Jo diria que l'únic que podem dir és que són gent que s'estima la música. Em costa veure que vingui ningú a l'Auditori que no sigui pel plaer de gaudir de la música. No és un lloc social, no hi ha altres elements extramusicals que convidin a venir. El fet d'estrenar un vestit nou, etcètera, no formen part de les característiques de l'Auditori. Qui ve aquí ve interessat per la música, no per una altra cosa. Vénen joves, grans, rics, pobres, tot tipus de persones.»

Respecte a l'emplaçament de l'Auditori i la influència d'aquest fet en el tipus de públic que assisteix als concerts, Joan Oller diu: «Hi ha una part de pú-

blic que anava als concerts de l'OBC quan aquesta estava al Palau de la Música Catalana i que ara ve als concerts de l'OBC a l'Auditori però hi ha una altra part que ha canviat i, bàsicament, el que ha canviat és que aquest públic ve de barris totalment diferents. És a dir, l'Auditori està més lluny de Sarrià-Sant Gervasi que el Palau de la Música Catalana pel que fa a comunicacions però, en canvi, els barris de Sant Martí, Vila Olímpica, Sant Andreu, Horta-Guinardó o la zona nova del Poble Nou han incorporat molt de públic a l'Auditori. A mi m'agrada explicar sempre que estem a dues parades de metro del Palau de la Música Catalana, és a dir que la distància no és tanta. Això no vol dir que no hi hagi gent de Sarrià-Sant Gervasi o de Pedralbes que percebin que l'Auditori està més allunyat.»

Pel que fa als objectius de futur de l'Auditori, Oller explica que n'hi ha molts. I concreta: «Però per mi el més important continua sent que cada cop més gent gaudeixi de més varietat de música i que la gent que vingui sigui molt variada. També hi ha molts altres objectius: donar suport a la creació musical, als músics joves, als músics joves que es volen introduir en el mercat internacional, etcètera.»

Armaris de diferents mides. Un fet que crida l'atenció de l'Esmuc són els armaris dels alumnes, ja que són de diferents mides per tal que hi puguin desar els seus instruments, siguin grans o petits. FOTO: ANDREU PUIG

Biblioteca oberta a tots els universitaris. Qualsevol universitari pot accedir a la biblioteca de l'Esmuc, organitzada en funció del tipus de documents més consultats i el fons de la qual s'està digitalitzant. FOTO: A. P.

Esmuc, formació de músics professionals

MARIA PASCUAL / Barcelona

■ L'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc), la seu de la qual és a l'Auditori des del 2002, és l'únic centre públic oficial català en el qual s'imparteix el grau superior de música i que atorga una titulació equivalent a la de llicenciat universitari. L'oferta acadèmica de l'escola disposa de deu titulacions: Instruments de la música clàssica i contemporània –que inclou instruments orquestrals i instruments no orquestrals que, al seu torn, inclouen diverses modalitats–, Instruments del jazz i de la música moderna –dins la qual hi ha els itineraris de jazz i música moderna, que al seu torn tenen diverses modalitats–, Instruments de la música antiga –que té diverses modalitats–, Instruments de la música tradicional –dins la qual hi ha instruments de la música tradicional catalana i instruments de flamenc que també tenen diverses modalitats–, Direcció –que inclou les modalitats de direcció de cor i direcció d'orquestra–, Musicologia –que inclou diverses modalitats–, Pedagogia –dins la qual hi ha diverses modalitats–, Composició, Promoció i gestió i Sonologia. Les dues últimes són titulacions pròpies no oficials. L'escola també ofereix cursos d'especialització, màsters i postgraus amb titulació pròpia o en col·laboració amb altres uni-

Estudiants de l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc) durant una classe. / ANDREU PUIG

Com puc ser-ne alumne?

■ Hi ha dues maneres d'accedir als estudis de grau superior de música: mitjançant una prova d'accés –abans de la qual es fa un test orientatiu– o tramitant un trasllat d'expedient des d'un altre centre superior de música. En el primer cas, els candidats han de tenir els títols de batxillerat i de grau mitjà de música –si no, cal fer a més una prova específica– i, si han cursat els estudis de grau mitjà en un altre estat, fer la prova específica dels candidats que no el tenen, ja que no hi ha una equivalència reconeguda en cap altre estat. / M. P.

versitats.

L'Esmuc té una capacitat màxima d'uns 600 estudiants, que es dediquen exclusivament als seus estudis musicals, i cada curs s'ofereixen unes 150 places per a alumnes nous. A més, cal destacar que l'escola promou la mobilitat dels alumnes mitjançant diversos programes d'intercanvi com ara Erasmus i Sòcrates, entre altres. Cada any, una vintena d'alumnes de l'Esmuc

s'acullen a aquests programes i una trentena d'alumnes estrangers vénen a l'escola a estudiar. L'Esmuc complementa i optimitza els estudis dels seus alumnes amb activitats extra-curriculars –conferències, cursos addicionals, classes magistrals, seminaris, congressos, jornades, simposis, concerts d'estudiants i del professorat, convenis amb agents del sector (ajuntaments, entitats...), projectes de recerca i desenvolupament professional.

Pel que fa al professorat, està format per intèrprets i altres professionals en actiu vinculats al món musical amb reconegut prestigi estatal i internacional. L'Esmuc també en potencia l'intercanvi amb docents de centres homòlegs europeus i vehicula els ajuts que atorga l'Agència Nacional Erasmus. Els professors estan adscrits a un o més dels nou departaments en els quals s'estructura l'escola: jazz i música moderna; música antiga; música clàssica i contemporània –que inclou les àrees d'instruments orquestrals i no orquestrals–; música tradicional –dins el qual hi ha les àrees d'instruments de la música tradicional catalana i del flamenc–; teoria i composició –que inclou les àrees de composició, direcció de cor i direcció d'orquestra–, musicologia; pedagogia; sonologia, i promoció i gestió.

La història de la música. El Museu de la Música proposa als visitants un recorregut per la història de la música veient desenes d'instruments però també escoltant-ne el so. Diversos audiovisuals completen la informació. / A.P.

Tocant instruments. El museu també és interactiu amb els usuaris, ja que en una de les sales hi ha diversos instruments a disposició dels visitants, que els poden tocar i convertir-se en músics per una estona. / A. PUIG

Recorregut per la història de la música

MARIA PASCUAL / Barcelona

● El Museu de la Música es va inaugurar a l'Auditori el dia 10 de març passat, després d'haver tingut diverses seus al llarg de la seva història. Al nou museu el terra i les parets estan folrades de vellut vermell per tal de donar la sensació al visitant d'estar en un estoig d'un instrument. L'exposició permanent –que inclou una selecció de més de 500 instruments musicals d'un fons de més de 1.600, a banda de documents, objectes i suport multimèdia– està formada per un recorregut audiovisual principal anomenat *Orpheus*, l'exposició *La permanència del so. De la tradició oral a l'enregistrament digital*, la sala de músics catalans –que tracta sobre la música i la societat a la Barcelona del 1880-1950– i la sala d'interactius, en la qual hi ha instruments i altres propostes amb què els visitants poden interactuar. El Museu de la Música disposa, a més, de col·leccions fruit de llegats, donacions i adquisicions i que estan estructurades en tres grans blocs –fons instrumental, arxiu històric i fons sonor–, amb un espai de documentació i recerca i un servei d'assessorament tècnic. El museu està obert a tots els públics i té programades diverses activitats: visites per a grups, activitats familiars de cap de setmana, formació per al professorat i activitats d'estiu.

A dalt i a les dues fotografies de baix a la dreta, diferents instruments del museu. A la imatge inferior esquerra, un visitant tocant un instrument. / A.P.